

อ นุ สั ญ ญ า

ร ะ ห ว า ง

ราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐอิตาลี เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน
และป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้

อ นุ สั ฎ ฎ า

ระหว่าง

ราชอาณาจักรไทย

กับ

สาธารณรัฐอิตาลี

เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและป้องกันการเลี่ยง
การรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีที่เก็บจากเงินได้

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอิตาลี

โดยปรารถนาที่จะทำอนุสัญญาเพื่อหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้อนและ
เพื่อป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีที่เก็บจากเงินได้

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

หมวด ๑

ขอบข่ายแห่งอนุสัญญา

ข้อ ๑

ขอบข่ายคำนิยาม

อนุสัญญานี้ให้ใช้บังคับแก่บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งหรือ
ทั้งสองรัฐ

ข้อ ๒. ...

ภาษีที่อยู่ในขอมชาย

๑. อนุสัญญาที่จักใช้บังคับแก่ภาษีที่เก็บจากเงินได้ที่ตั้งบังคับในนามของรัฐ ผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ หรือในนามของส่วนราชการหรือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นของแต่ละรัฐ โดยไมคำนึงถึงวิธีการเรียกเก็บ

๒. ภาษีทั้งปวงที่ตั้งบังคับเก็บจากเงินได้ทั้งสิ้นหรือจากองค์ประกอบทั้งหลายของเงินได้ รวมทั้งภาษีที่เก็บจากผลได้จากการจำหน่าย สังกหาวิมทรัพย์ หรืออสังหาวิมทรัพย์ ภาษีที่เก็บจากยอดเงินค่าจ้างหรือเงินเคื่อน ซึ่งวิธานกิจเป็น ผู้จ่ายตลอดจนภาษีที่เก็บจากการเพิ่มค่าของทุน จักถือว่าเป็นภาษีที่เก็บจากเงินได้

๓. ภาษีที่อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งอนุสัญญานี้จักใช้บังคับโดยเฉพาะ ได้แก่

ก. ในกรณีของประเทศไทย

(๑) ภาษีเงินได้

(๒) ภาษีเงินได้กำไรนิติบุคคล

(ต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาษีไทย")

ข. ในกรณีของประเทศอิตาลี

(๑) ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (imposta sul reddito delle persone fisiche);

(๒) ภาษีเงินได้นิติบุคคล (imposta sul reddito delle persone giuridiche);

(๓) ภาษีเงินได้ส่วนท้องถิ่น (imposta locale sui redditi)

แม้ว่าภาษีเหล่านี้จะเก็บโดยการหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายก็ตาม

(ต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาษีอิตาลี")

๔. อนุสัญญาที่จักใช้บังคับแก่ภาคีใด ๆ ที่เหมือนกันหรือในสาระสำคัญ คล้ายคลึงกันซึ่งจะได้อ้างอิงเพิ่มเติมจากหรือแทนที่ภายในปัจจุบันด้วย เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาระยะใดจะแจ้งให้ทราบแก่กันและกัน ถึงความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใด ๆ ซึ่งได้มีขึ้นในกฎหมายภาคีอากรของแต่ละรัฐ

หมวด ๒

บทนิยาม

ข้อ ๓

บทนิยามทั่วไป

๑. ในอนุสัญญานี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ก) คำว่า "ประเทศไทย" หมายถึง ราชอาณาจักรไทย

ข) คำว่า "ประเทศอิตาลี" หมายถึง สาธารณรัฐอิตาลี

ค) คำว่า "รัฐผู้ทำสัญญาหนึ่ง" และ "รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง"

หมายถึง ประเทศไทยหรือประเทศอิตาลี แล้วแต่บริบทจะกำหนด

ง) คำว่า "บุคคล" ครอบคลุมบุคคลธรรมดา บริษัท คณะบุคคลและหน่วยใด ๆ ซึ่งถือเป็นหน่วยที่เก็บภาษีได้ ตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหรือรัฐใด

จ) คำว่า "บริษัท" หมายถึง นิติบุคคลใดหรือหน่วยใด ๆ ซึ่งได้รับการปฏิบัติอย่างนิติบุคคล เพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษี

ฉ) คำว่า "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่ง" และ "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายความว่าความสำคัญถึงวิสาหกิจที่ประกอบการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่ง และวิสาหกิจที่ประกอบการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

ช) คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายถึง

๑. ในกรณีของประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หรือ ...

หรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ

๒. ในกรณีของประเทศอิสราเอล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

๒. ในการที่รัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองฝ่ายซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ข้างต้นมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ข้างต้น
นิยามไว้เป็นอย่างอื่นจึงมีความหมายซึ่งคำนั้นมีอยู่ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองฝ่าย
เกี่ยวกับภาษาที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๔

ภูมิลำเนาเพื่อการรับพิจารณา

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ คำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองฝ่าย" หมายถึง บุคคลใดซึ่งตามกฎหมายของรัฐนั้นจำต้องเสียภาษีในรัฐนั้น โดยเหตุผลแห่งการมีภูมิลำเนาที่อยู่ สถานจัดการ หรือโดยเกณฑ์อื่นใดในทำนองเดียวกัน

๒. ถ้าโดยเหตุผลแห่งบทของวรรค ๑ บุคคลธรรมดาคนใดเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองฝ่าย จักวินิจฉัยกรณีตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ก) ให้ถือว่าบุคคลธรรมดาผู้มีที่อยู่ถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองฝ่ายเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น ถ้าบุคคลธรรมดามีที่อยู่ถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้ถือว่า เป็นผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งตนมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัวและทางเศรษฐกิจใกล้ชิดที่สุด (ศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ)

ข) ถ้าไม่อาจกำหนดครรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งเป็นที่ตั้งศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญของบุคคลธรรมดาใดก็ตาม หรือถ้าไม่มีที่อยู่ถาวรของบุคคลธรรมดาอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐก็ตาม ให้ถือว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ตนมีที่อยู่เป็นปกติ

ค) ถ้าบุคคลธรรมดาผู้มีที่อยู่เป็นปกติในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ หรือไม่มีอยู่เลยในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้ถือว่า เป็นผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ตนเป็นคนชาติ

ง) ...

ง) ถ้าบุคคลธรรมดาเป็นชนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ หรือมีคู่เป็นชนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐแก้ไขปัญหาคงโดยความตกลงร่วมกัน

๓. ถ้าโดยเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ บุคคลใดที่มีบุคคลธรรมดาเป็นผู้ถือบุถวารในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐแก้ไขปัญหาคงโดยความตกลงร่วมกัน

ข้อ ๕

สถานประกอบการถาวร

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" หมายถึง สถานธุรกิจประจำซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมด หรือแต่บางส่วน

๒. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" โดยเฉพาะจักรวมถึง

(ก) สำนักงานจัดการ

(ข) สาขา

(ค) สำนักงาน

(ง) โรงงาน

(จ) โรงช่าง

(ฉ) เมืองแร่ เมืองดิน หรือสถานที่ใช้ในการขุดทรัพยากรธรรมชาติ

๓. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" จักไม่ถือว่ารวมถึง

(ก) การใช้เครื่องอำนวยความสะดวก เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษา หรือการจัดแสดง หรือการส่งมอบของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจ

(ข) ...

(ข) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของของหรือสินค้าซึ่งเป็นของ
วิสาหกิจนั้น เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษา การจัดแสดงหรือ
การส่งมอบ

(ค) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของของหรือสินค้า ซึ่งเป็น
ของวิสาหกิจนั้น เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้วิสาหกิจอื่นใช้ในการแปรสภาพ

(ง) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์
ในการจัดซื้อของหรือสินค้าหรือเพื่อรวบรวมขอเสนอเทศสำหรับวิสาหกิจ

(จ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์
ในการโฆษณา เพื่อจัดหาขอเสนอเทศ เพื่อการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อ
กิจกรรมต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งมีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วน
ประกอบของวิสาหกิจ

(ฉ) การประกอบหรือการติดตั้งหรือการตั้งอุปกรณ์โรงงาน
หรือเครื่องจักร รวมถึงการก่อสร้างที่จำเป็นเพื่อการติดตั้งเช่นว่านั้น หากดำรง
อยู่ไม่เกินกว่า ๖ เดือน

๔. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๓ อยู่ บุคคลที่กระทำการในรัฐ
ผู้ทำสัญญาหนึ่ง ในนามของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง นอกเหนือไปจาก
ตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระ ซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค ๕ จักถือว่าเป็นสถาน
ประกอบการถาวรของรัฐแรก ถ้า

(ก) บุคคลนั้นมีและใช้ชื่อบ้างเป็นปกติวิสัยในรัฐผู้ทำสัญญานั้น
ซึ่งอำนาจในการทำสัญญาเพื่อหรือในนามของวิสาหกิจ เว้นไว้แต่ว่ากิจกรรมต่าง ๆ
ของบุคคลนั้นจำกัดอยู่แต่เพียงการซื้อขายของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจ หรือ

(ข) บุคคลนั้นได้เก็บรักษาอย่าง เป็นปกติวิสัยในรัฐผู้ทำ
สัญญานั้น ซึ่งมูลภัณฑ์ของของหรือสินค้าที่เป็นของวิสาหกิจ และดำเนินการส่ง
มอบของหรือสินค้าจากมูลภัณฑ์นั้น เพื่อหรือในนามของวิสาหกิจนั้นอยู่เป็นประจำ หรือ

(ค) บุคคลนั้นจัดทำอย่าง เป็นปกติวิสัยในรัฐผู้ทำสัญญานั้นซึ่ง
คำสั่งซื้อทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดเพื่อวิสาหกิจนั้นเอง หรือเพื่อวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจ

อื่น ๆ ...

อื่น ๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้น หรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น

๕. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งจักไม่ถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเพียงเพราะว่าได้ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยผ่านทางนายหน้า ตัวแทนค้าต่างทั่วไป หรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระ ซึ่งบุคคลเหล่านั้นได้กระทำตามทางอันเป็นปกติแห่งธุรกิจของตน

๖. เพียงแต่ข้อเท็จจริงที่ว่า บริษัทหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ควบคุมหรืออยู่ในความควบคุมของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือซึ่งประกอบธุรกิจในอีกรัฐหนึ่งนั้น (ไม่ว่าจะผ่านสถานประกอบการถาวรหรือไม่ก็ตาม) มิเป็นเหตุให้บริษัทหนึ่งบริษัทใดเป็นสถานประกอบการถาวรของอีกรัฐหนึ่ง

หมวด ๓

การเก็บภาษีเงินได้

ข้อ ๖

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

๑. เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

๒. คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" จักมีนิยามตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ คำนี้ไม่ว่าในกรณีใด ในรวมถึงทรัพย์สินอันเป็นอุปกรณ์ของอสังหาริมทรัพย์ สัตว์เลี้ยง และเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตรและการป่าไม้ สิทธิที่อยู่ในบังคับบทกฎหมายทั่วไปว่าด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ค้ำประกัน เก็บกินในอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิที่จะได้รับชำระตามจำนวนที่เปลี่ยนแปลงได้หรือจำนวนตายตัว เป็นค่าตอบแทนในการทำงานหรือสิทธิในการทำงานขุมแร่ แหล่งแร่ และทรัพยากรธรรมชาติอย่างอื่น ส่วนเรือดำน้ำ เรือ และอากาศยาน จักไม่ถือว่าเป็น

อสังหา ...

อสังหาริมทรัพย์

๑. บทบัญญัติของวรรค ๑ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้อันเนื่องจากการ
ใช้โดยตรง การให้เช่าหรือการใช้อสังหาริมทรัพย์ในรูปอื่น

๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และวรรค ๓ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้
จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจและแก่เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ซึ่งใช้เพื่อการ
ประกอบบริการวิชาชีพด้วย

ข้อ ๗

กำไรจากธุรกิจ

๑. กำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งจักเก็บภาษีได้เฉพาะ
ในรัฐนั้น เว้นไว้แต่ว่าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่าน
ทางสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบการ
ธุรกิจดังกล่าวแล้ว กำไรของวิสาหกิจอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง แต่ต้องเก็บ
จากกำไรเพียงเท่าที่พึงถือว่า เป็นของสถานประกอบการถาวรนั้น เท่านั้น

๒. ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งประกอบธุรกิจในรัฐ
ผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในรัฐนั้น ใน
แต่ละรัฐผู้ทำสัญญาจักถือว่ากำไรเป็นของสถานประกอบการถาวร ในส่วนที่พึงคาด
หวังได้ว่าสถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับ ถ้าหากว่าสถานประกอบการถาวรนั้น
เป็นวิสาหกิจอันแยกต่างหากและประกอบกิจการรวม เช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน ภาย
ใต้ภาวะ เช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน และติดต่ออย่างเป็นอิสระโดยแท้จริงกับวิสาหกิจ
ซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวรนั้น

๓. ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวร จักยอมให้หัก
ค่าใช้จ่ายซึ่งมีขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของสถานประกอบการถาวรนั้น รวมทั้งค่าใช้จ่าย
จ่ายในการบริหารและจัดการทั่วไป ไม่ว่าจะมีขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานประกอบการ
ถาวรนั้นตั้งอยู่หรืออื่น

๔. หากเป็นประเทศในรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่ง ให้กำหนดค่าไรอัน เป็นของสถานประกอบการถาวรโดยอาศัยมูลฐานอัตราส่วนร้อยละตามสมควรของ ยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายหรือโดยอาศัยมูลฐานการบันทึกรายรับทั้งสิ้นของวิสาหกิจ ให้แก่สวนต่าง ๆ ของวิสาหกิจ มิให้ข้อความใดในวรรค ๒ กัดทอนทางรัฐผู้ทำ สัญญานั้น ในการที่จะกำหนดค่าไรเพื่อเก็บภาษีได้โดยวิธีดังกล่าว อย่างไรก็ตาม วิธีที่ใช้นั้นจะต้องเป็นวิธีซึ่งบสสพึงจักสอดคล้องกับหลักการที่กำหนดไว้ในข้อนี้

๕. มิให้ค่าไรใด ๆ เป็นของสถานประกอบการถาวร โดยเหตุผล เพียงว่า สถานประกอบการถาวรนั้นซื้อของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจ

๖. ในกรณีที่ทำใรรวมรายการเงินใดซึ่งระบุแยกอยู่ในข้อบัญญัติอื่น ๆ แห่งอนุสัญญานี้ไว้ความหมายของข้อนี้ ก็จักไม่กระทบกระเทือนต่อความหมายของ ข้ออื่น ๆ เหล่านี้

ข้อ ๕

การขนส่งทางเรือและทางอากาศ

๑. ค่าไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่ง จากการทำเนิการ ทางอากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ จักเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญานั้น เท่านั้น

๒. ถ้าตามข้อ ๑ วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่ง ซึ่งดำเนินการ เติมน้ำมันเรือในการจราจรระหว่างประเทศ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีก รัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บในรัฐอื่นรัฐหนึ่งนั้นจักลดลงเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ ๕๐ ของภาษี

๓. บทของวรรค ๑ และวรรค ๒ จักใช้บังคับในทำนองเดียวกัน แก่ค่าไรที่เกิดขึ้นเนื่องจากการเข้าร่วมกลุ่มการ เติมน้ำมันเรือหรืออากาศยานไม่ว่าชนิด ใด ๆ โดยวิสาหกิจเช่นว่า ซึ่งดำเนินการขนส่งทางเรือหรือทางอากาศด้วย

ข้อ ๕ ...

mu

ข้อ ๘

วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

ในกรณีนี้

(ก) วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เข้าร่วมโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุม หรือรวมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ

(ข) บุคคลกลุ่มเดียวกัน เข้าร่วมโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการจัดการ การควบคุม หรือทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

และในแต่ละกรณีได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจทั้งสองในความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอื่นที่มีระหว่างวิสาหกิจอิสระ ทั้งนี้ถ้าใด ๆ ซึ่งควรจะมีแก่วิสาหกิจหนึ่งในวิสาหกิจทั้งสอง หากปราศจากเงื่อนไขเหล่านั้น แต่ก็มีขึ้นโดยเหตุแห่งเงื่อนไขเหล่านั้น จึงอาจรวมเข้าเป็นกำไรของวิสาหกิจนั้น และเก็บภาษีได้เท่านั้น

ข้อ ๑๐

เงินปันผล

๑. เงินปันผลที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจ่ายแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ตาม เงินปันผลเช่นนั้นอาจเก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบริษัทที่จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ได้ แก่

(ก) ภาษีไทยจะต้องไม่เกินกว่า

(๑) ร้อยละ ๒๐ ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น ถ้าบริษัทที่จ่ายเงินปันผลนั้นดำเนินการอุตสาหกรรมหรือถ้าผู้รับเงินปันผลเป็นบริษัทซึ่งเป็นผู้

มี ...

Handwritten mark

มีถิ่นที่อยู่ในประเทศอิตาลีซึ่งเป็นเจ้าของหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงของบริษัทที่จ่ายเงินปันผล

(๒) ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น ถ้าบริษัทที่จ่ายเงินปันผลดำเนินการอุตสาหกรรม และผู้รับเงินปันผลเป็นบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศอิตาลีซึ่งเป็นเจ้าของหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงของบริษัทแรก

(ข) ภาษีอากรจะคงไม่เกินกว่า

(๑) ร้อยละ ๒๐ ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น นอกจากกรณีต่อไปนี้ (๒) ไซม์บังคับ

(๒) ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น ถ้าผู้รับเงินปันผลเป็นบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ซึ่งเป็นเจ้าของหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงของบริษัทที่จ่ายเงินปันผล

๓. คำว่า "เงินปันผล" ซึ่งใช้ในข้อนี้ หมายถึงเงินได้จากหุ้นที่ไม่ต้องลงทุนเป็นเงิน (Jouissance shares) หุ้นออกให้ลูกจ้างบริษัทหรือสิทธิอื่น ๆ อันไม่ใช่สิทธิเรียกร้องที่ สิทธิในส่วนแบ่งผลกำไร ตลอดจนเงินได้จากสิทธิอื่น ๆ ในบริษัทซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับเงินได้จากหุ้นตามกฎหมายภาษีอากรของรัฐซึ่งบริษัทที่ทำการแบ่งสรรเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่

๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ ถึง ๒ จักไม่ไซม์บังคับ ถ้าหากผู้รับเงินปันผลซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาว่ารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่มีบริษัทที่จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ ซึ่งสถานประกอบการदारอื่นที่เกี่ยวข้องในประการสำคัญกับการถือหุ้นหรือมีหุ้นที่คงได้รับจ่ายเงินปันผลนั้น ในกรณีเช่นนั้น รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเก็บภาษีจากเงินปันผลได้ตามกฎหมายของตน

๕. ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาว่ารัฐหนึ่งได้รับเงินกำไร หรือเงินได้จากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นอาจจะไม่ตั้งบังคับเกี่ยวกับภาษีใด ๆ จากเงินปันผลที่บริษัทจ่ายให้แก่บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่ง หรือกำหนดให้กำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรของบริษัทนั้น ต้องเสียภาษีจากกำไร

ที่ ...

ที่ยังมีไคแบ่งสรร แม้ว่าเงินปันผลที่จ่ายหรือกำไรที่ยังมีไคแบ่งสรรนั้น ประกอบขึ้นด้วยกำไรหรือเงินไคจะทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตามที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๑๑

คอกเบีย

๑. คอกเบียที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีไคในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ตาม คอกเบียเช่นนั้นอาจเก็บภาษีไคในรัฐผู้ทำสัญญาที่คอกเบียเกิดขึ้นและเป็นไปตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ภาษีที่เรียกเก็บนั้นไม่ให้เกินกว่าร้อยละ ๑๐ ของจำนวนคอกเบียทั้งสิ้น ถ้าวิสาหกิจที่จ่ายคอกเบียค่าเป็นกิจการอุตสาหกรรมและสถาบันการเงินไค (รวมทั้งบริษัทประกันภัย) ซึ่งเป็นบริษัทของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเป็นผู้รับคอกเบีย

๓. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๒ อยู่ คอกเบียซึ่งเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจักได้รับยกเว้นภาษีในรัฐนั้น ถ้าคอกเบียนั้นได้รับโดย

(ก) รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ส่วนราชการหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือ

(ข) สถาบันการเงินไค ๆ ที่รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ ส่วนราชการหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของอีกรัฐหนึ่งนั้นเป็นเจ้าของทั้งหมด

(ค) โคมผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จากพันธบัตรซึ่งออกจำหน่ายโดยรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญารัฐแรก

๔. คำว่า "คอกเบีย" ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึงเงินไคจากหลักทรัพย์รัฐบาล พันธบัตรหรือหุ้นที่ไม่จะมีหลักประกันจำนวนหรือไม่มี และไม่ว่าจะมีสิทธิมีส่วนร่วมในผลกำไรหรือไม่ และสิทธิเรียกถอนหุ้นทุกชนิด ตลอดจนเงินไคอื่น ๆ ทั้งหมด ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับเงินไคจากการให้กู้ยืมเงินตามกฎหมายภาษีอากรของรัฐซึ่งเงินไคนั้นเกิดขึ้น

Handwritten mark

๕. บทของวรรค ๑ ถึง ๓ จักไม่ใช้บังคับ ถ้าหากผู้รับ
คอกเบี้ยซึ่งเป็นผู้มีเงินที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีสถานประกอบการถาวรอัน
เกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสิทธิเรียกร้องหนี้ก่อให้เกิดคอกเบี้ยนั้น ในรัฐผู้
ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ในกรณีเช่นนี้ รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ใ้แก่ภาษีจากคอกเบี้ย
นั้น ใ้ตามกฎหมายของตน

๖. คอกเบี้ยจักถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ถ้าผู้จ่ายใ้แก่
รัฐนั้นเอง ส่วนราชการองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีเงินที่อยู่ในรัฐนั้น
อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลที่จ่ายคอกเบี้ยไม่ว่าจะเป็นผู้มีเงินที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา
รัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่งสถานประกอบการถาวรอันก่อ
ให้เกิดหนี้ที่คอกเบี้ยขึ้น และคอกเบี้ยนั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการ
ถาวรนั้น ดังนั้นคอกเบี้ยเช่นว่าจักถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานประกอบการ
ถาวรนั้นตั้งอยู่

๗. ในกรณีใ้แก่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและ
ผู้รับ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น คอกเบี้ยที่จ่ายใ้แก่กันนั้น เมื่อคำนึง
ถึงสิทธิเรียกร้องอันเป็นมูลแห่งการจ่ายคอกเบี้ยแล้วมีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงิน
ซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับผู้รับ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทบัญญัติ
ของข้อนี้จักใช้บังคับเฉพาะแก่เงินจำนวนหลัง ในกรณีนั้น ส่วนเกินของเงินที่ชำระ
นั้นจักคงใ้แก่ภาษีใ้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้โดยทองคำนี้ถึง
บทอื่น ๆ แห่งความตกลงนี้ด้วย

ข้อ ๑๒

คำสิทธิ

๑. คำสิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและจ่ายแก่ผู้มีเงินที่อยู่ใน
รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจใ้แก่ภาษีใ้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ตาม คำสิทธิเช่นว่าอาจใ้แก่ภาษีใ้ในรัฐผู้ทำสัญญา
ซึ่งคำสิทธินั้นเกิดขึ้น และตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญานั้น แต่ภาษีที่เรียกใ้กันนั้น
จักไม่เกิน

(ก) ...

lll

(ก) ร้อยละ ๕ ของจำนวนคำสิทธิทั้งสิ้น ถ้าคำสิทธินั้น
จ่ายเป็นค่าตอบแทนเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้ลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรม ศิลปะ
หรือวิทยาศาสตร์ใด ๆ

(ข) ในกรณีอื่น ๆ ทั้งปวง ร้อยละ ๖๕ ของคำสิทธิทั้งสิ้น

๓. คำว่า "คำสิทธิ" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึง การชำระชนิดใด ๆ
ที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้ลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรม ศิลปะ
หรือวิทยาศาสตร์ รวมทั้งฟิล์มภาพยนตร์ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือ
หุ่นจำลอง แขนงัง สูตรหรือกรรมวิธีลับใด ๆ หรือเพื่อขอสนเทศเกี่ยวกับประสพ
การณ์ทางอุตสาหกรรม การพาณิชย์หรือวิทยาศาสตร์

๔. คำสิทธิจักถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายได้แก่
รัฐผู้ทำสัญญาเอง ส่วนราชการองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น หรือผู้มีถิ่นที่
อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลผู้จ่ายคำสิทธินั้นไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐ
ผู้ทำสัญญาหรือไมก็ตาม มีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหรือรัฐหนึ่งซึ่งสถานประกอบการถาวร
อันเกี่ยวข้องของในประการสำคัญกับสิทธิหรือทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดคำสิทธินั้น และคำสิทธินั้น
ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรดังกล่าว คำสิทธิเช่นนั้นจักถือว่าเกิดขึ้น
ในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่

๕. บทบัญญัติของวรรค ๑ และวรรค ๒ จักไม่ใช้บังคับในกรณี
ที่ผู้รับคำสิทธิซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหรือรัฐหนึ่ง มีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
ที่คำสิทธินั้นเกิดขึ้นซึ่งสถานประกอบการถาวรอันเกี่ยวข้องของในประการสำคัญกับสิทธิ
หรือทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดคำสิทธินั้น ในกรณีเช่นนี้จักคงเก็บภาษีคำสิทธิได้ในรัฐผู้ทำ
สัญญาอีกรัฐหนึ่งตามกฎหมายของตน

๖. ในกรณีใดที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่าย
และผู้รับ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น คำสิทธิที่จ่าย เมื่อกำหนดถึง
การใช้ สิทธิหรือขอสนเทศอันเป็นมูลแห่งการจ่ายแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวน
เงิน ซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายและผู้รับ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น
บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะแก่เงินจำนวนหนึ่ง ในกรณีเช่นนั้นส่วนเกินของ
เงินที่ชำระนั้นจักคงเก็บภาษีโดยตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดย
ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติอื่น ๆ แห่งความตกลงนี้

ผลได้จากทุน

๑. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ ความที่นิยามไว้ในวรรค ๒ ข้อ ๖ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

๒. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ อันเป็นส่วนของทรัพย์สินบุริมฤทธิของสถานประกอบการถาวร ซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง มีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือของสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับฐานประกอบการประจำซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการประกอบบริการวิชาชีพ รวมทั้งผลได้จากการจำหน่ายสถานประกอบการถาวร (โดยลำพังหรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) หรือฐานประกอบการประจำ เช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

๓. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินในอสังหาริมทรัพย์ นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในวรรค ๑ และ ๒ จักเก็บภาษีได้เฉพาะแต่ในรัฐซึ่งผู้จำหน่ายเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่

บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

๑. ค่าตอบแทนซึ่งบุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมที่เป็นอิสระอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน อาจเก็บภาษีได้เฉพาะแต่ในรัฐนั้น

๒. แม้ว่าจะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ อยู่ ค่าตอบแทนซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริการวิชาชีพที่ได้รับโดยรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้า

(ก) ผู้รับอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้นชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะ รวมกันแล้วเกิน ๔๐ วัน ในปีปฏิทินที่เกี่ยวข้อง หรือ

(ข) ...

11

(ข) ค่าตอบแทนนั้นจ่ายโดย หรือในนามของวิสาหกิจซึ่งเป็นผู้มี
ถิ่นที่อยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือ

(ค) ค่าตอบแทนตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรซึ่งบุคคล
ผู้จ่ายเงินค่าตอบแทนนั้นมีอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๓. คำว่า "บริการวิชาชีพ" รวมถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กิจกรรม
ทางวิทยาศาสตร์ วรรณกรรม ศิลปะ การศึกษา หรือการสอนหนังสือ ที่เป็นอิสระ
ตลอดจนกิจกรรมอิสระของบรรณารักษ์ นักกฎหมาย วิศวกร สถาปนิก หัตถแพทย์
และนักบัญชี

ข้อ ๑๕

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

๑. ในบังคับแห่งมติของข้อ ๑๖, ๑๘ และ ๑๙ เงินเดือน ค่าจ้าง
และค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาได้รับ ในส่วน
ที่เกี่ยวกับการจ้างงานจึกเก็บภาษีได้ เฉพาะแต่ในรัฐนั้น เว้นไว้แต่ว่าการจ้างงานในรัฐผู้
ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าได้ปฏิบัติกร เช่นมาแล้ว ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้นอาจเก็บ
ภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ อยู่ ค่าตอบแทนที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐ
ผู้ทำสัญญาได้รับในการรับจ้างทำงานในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จึกเก็บภาษีได้
เฉพาะแต่ในรัฐแรก ถ้า

(ก) ผู้รับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือ
หลายระยะซึ่งรวมกันแล้วไม่เกิน ๑๘๓ วัน ในปีปฏิภากรที่เกี่ยวข้อง และ

(ข) ค่าตอบแทนนั้น ใช้จ่ายโดย หรือในนามของ นายจ้างซึ่ง
มีถิ่นที่อยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่ง และ

(ค) ค่าตอบแทนไม่ตกเป็นภาระของสถานประกอบการถาวรหรือ
ฐานประกอบการประจำ ซึ่งนายจ้างมีอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่ง

lll

๓. แม้จะมีบทบัญญัติก่อน ๆ ของข้อนี้ อยู่ คำตอบแทนในส่วนที่เกี่ยวกับ การทำงานซึ่งไปปฏิบัติในเรือหรืออากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ อาจเก็บภาษี ใ้ได้ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งสถานจัดการในเรือของวิสาหกิจตั้งอยู่

ข้อ ๑๖

คำป้วยการของกรรมการ

คำป้วยการของกรรมการหรือจำนวนเงินที่ชำระอันคล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งใ้ได้รับในฐานะที่เป็นสมาชิกในคณะกรรมการของ บริษัท ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีใ้ได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๑๗

นักแสดงและนักกีฬา

๑. แม้ว่าจะมีบทบัญญัติของข้อ ๑๔ และ ๑๕ อยู่ รายใ้ที่นักแสดง สาธารณะ เช่น นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุหรือโทรทัศน์ และนักดนตรีและที่ นักกีฬาใ้ได้รับจากกิจกรรมส่วนบุคคลของตน เช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีใ้ได้ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งใ้มีการกระทำกิจกรรมนั้น นอกจากว่ากรรมมาเขียนรัฐนั้น ๆ ใ้ได้รับการอุดหนุนส่วน ใหญ่ ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม จากเงินทุนสาธารณะของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

๒. แม้ว่าจะมีข้อความใ้ ๆ ในอนุสัญญานี้ ในกรณีที่มีการซึ่งกล่าวใน วรรค ๑ ใ้จัดใ้ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เงินใ้ที่ใ้ได้จาก การจัดบริการเหล่านั้น โดยวิสาหกิจนั้นอาจเก็บภาษีใ้ได้ในรัฐแรก เว้นใ้แต่ว่า วิสาหกิจนั้นใ้ได้รับการอุดหนุนเป็นส่วนใหญ่ โดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม จากเงินทุน สาธารณะของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การจัดบริการ เช่นว่านั้น

๓. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ คำว่า "เงินทุนสาธารณะของรัฐ ผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" ใ้รวมถึงเงินทุนสาธารณะที่ทั้งขึ้นโดยส่วนราชการ หรือโดย องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น

ข้อ ๑๘ ...

12

ข้อ ๑๘

เงินบำนาญ

๑. ในบังคับแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ ข้อ ๑๕ เงินบำนาญและค่า
ตอบแทนอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง เพื่อตอบแทน
การทำงานในอดีต อาจเก็บภาษีได้เฉพาะแต่ในรัฐนั้น

๒. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ อยู่ เงินบำนาญและเงินค่าตอบแทน
อื่นที่คล้ายคลึงกันซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำ
สัญญาอีกรัฐหนึ่ง หากการจ่ายเงินเช่นนั้นเป็นภาระของวิสาหกิจของอีกรัฐหนึ่ง หรือ
ของสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น

ข้อ ๑๙

การหน้าที่ของรัฐบาล

๑. ค่าตอบแทน รวมถึงเงินบำนาญที่จ่ายโดยหรือจ่ายจากเงินทุนที่ก่อตั้ง
ขึ้นโดยรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น
ในชนกเอกชนใด ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่รัฐนั้น หรือส่วนราชการหรือองค์การ
บริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น ในการปฏิบัติงานอันมีลักษณะเป็นการหน้าที่ของรัฐบาล
อาจเก็บภาษีได้ในรัฐนั้น

๒. บทบัญญัติของข้อ ๑๕, ๑๖ และ ๑๘ จักใช้บังคับแก่ค่าตอบแทน
หรือเงินบำนาญในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้เกี่ยวกับการค้าหรือธุรกิจใด ๆ ที่รัฐผู้ทำสัญญา
รัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้นดำเนินการ

ข้อ ๒๐ ...

ข้อ ๒๐

ศาสตราจารย์และครู

ศาสตราจารย์หรือครู ซึ่งมาเยือนรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเป็นการชั่วคราว ในกำหนดเวลาไม่เกินกว่า ๒ ปี เพื่อความมุ่งประสงค์ในการทำการสอนหรือการวิจัย ในมหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน หรือสถาบันการศึกษาอื่น ซึ่งเป็นของรัฐบาล หรือขององค์การที่ไม่แสวงหากำไร และเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งในทันที ก่อนที่จะเข้ามาเยือน จักได้รับการยกเว้นภาษีในรัฐผู้ทำสัญญารัฐแรก สำหรับค่าตอบแทนในการสอนหรือการวิจัยเท่านั้น

ข้อ ๒๑

นักศึกษาและผู้ฝึกงานธุรกิจ

๑. บุคคลธรรมดา ซึ่งเป็นหรือเคยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ในทันทีก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และอยู่เป็นการชั่วคราวในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพียงเฉพาะในฐานะนักศึกษาในมหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน หรือสถาบันทางวัฒนธรรมในอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือในฐานะผู้ฝึกงานธุรกิจ จักได้รับยกเว้นภาษีในอีกรัฐหนึ่งนั้น สำหรับ

ก) เงินหังปวงที่ส่งจากต่างประเทศเพื่อความมุ่งประสงค์ในการครองชีพ การศึกษา หรือการประกอบรวม และ

ข) ค่าตอบแทนใดๆ สำหรับบริการส่วนบุคคลที่ให้อีกรัฐหนึ่ง เพื่อเป็นการจุนเจือทางโภชนาการ เพื่อความมุ่งประสงค์เช่นว่านั้น

๒. บุคคลธรรมดา ซึ่งเป็นหรือเคยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ในทันทีก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และอยู่เป็นการชั่วคราวในอีกรัฐหนึ่งนั้น เป็นเวลาไม่เกินกว่าสองปีเพียงเฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ในการศึกษา การค้นคว้า หรือการประกอบรวม ในฐานะผู้รับทุน เงินอุดหนุน หรือเงินรางวัลจากองค์การ วิทยาศาสตร์ การศึกษา วัฒนธรรม ศาสนา หรือองค์การการกุศล หรือภายใต้

โครงการ ...

๒๒

โครงการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการซึ่งจัดโดยรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง
จักได้รับยกเว้นภาษีในอีกรัฐหนึ่งนั้นสำหรับ

ก) จำนวนเงินทุน เงินอุดหนุน หรือเงินรางวัลเช่นว่านั้น และ

ข) เงินตั้งวางที่ส่งจากต่างประเทศเพื่อความมุ่งประสงค์ในการ
ครองชีพ การศึกษาหรือการประกอบ และ

ค) ค่าตอบแทนใดๆ สำหรับการบริการส่วนบุคคลที่ให้ในอีกรัฐ
หนึ่งนั้น แต่มีเงื่อนไขว่า บริการเช่นว่านั้นต้องเกี่ยวข้องกับการศึกษา การค้นคว้า
หรือการประกอบของบุคคลนั้น หรือเกิดขึ้นจากการศึกษา การค้นคว้าหรือการประกอบ

๓. บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นหรือเคยเป็นผู้อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง
ในทันทีก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น และอยู่เป็นการชั่วคราวอีกรัฐ
หนึ่งนั้นเป็นระยะเวลาไม่เกินกว่าสิบสองเดือน เพียงเฉพาะในฐานะเป็นลูกจ้างหรือ
อยู่ภายใต้สัญญาหรือการจัดการของรัฐบาล หรือวิสาหกิจของอีกรัฐหนึ่งนั้น เพื่อความ
มุ่งประสงค์ให้ไ้มาซึ่งความชำนาญทางวิชาการ ทางวิชาชีพ หรือทางธุรกิจ จักได้
รับยกเว้นภาษีในอีกรัฐหนึ่งนั้นสำหรับ

ก) เงินตั้งวางที่ส่งจากต่างประเทศเพื่อความมุ่งประสงค์ในการ
ครองชีพ หรือการศึกษาหรือการอบรม และ

ข) ค่าตอบแทนในจำนวนที่สมควร สำหรับการบริการส่วนบุคคล
ที่ให้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น แต่มีเงื่อนไขว่า การบริการเช่นว่านั้นต้องเกี่ยวข้องกับการศึกษา
หรือการประกอบของบุคคลนั้น หรือเกิดขึ้นจากการศึกษาหรือการประกอบ

หมวด ๔

วิธีจัดการเก็บภาษีซ้อน

ข้อ ๒๒

วิธีแก้ไข

๑. เป็นที่ตกลงกันว่า จะหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้อนโดยดำเนินการตามวิธีการต่อไปนี้

(ก) ในกรณีของผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

ในการกำหนดภาษีไทยในกรณีของผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศของตน ประเทศไทยโดยไม่ว่าถึงบทใดในอนุสัญญาฯนี้ อาจรวมรายการทุกรายการของเงินได้เข้าในฐานเพื่อตั้งบังคับเก็บภาษีไทยนั้น อย่างไรก็ตามประเทศไทยหักจากภาษีที่คำนวณไคนั้นด้วยภาษีอากรที่เก็บจากเงินปันผลและดอกเบี้ยในส่วนที่อัตราภาษีอากรที่อยู่ในบังคับแห่งข้อจำกัดตามบทบัญญัติในข้อ ๑๐ และ ๑๑ จากรายการของเงินได้อื่นทั้งหมดซึ่งตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฯนี้อาจจะเก็บภาษีได้ในประเทศอาลี และจากเงินได้ทุกรายการซึ่งมีไคร่ระบุไว้ในอนุสัญญาฯนี้ ซึ่งตามกฎหมายของไทยถือว่าเป็นเงินได้ที่เกิดขึ้นในประเทศอาลี อย่างไรก็ตาม การหักใหม่จักไม่เกินกว่าส่วนของภาษีไทยซึ่งรายการเงินได้สุทธินั้นต้องเสีย เมื่อเทียบสัดส่วนกับเงินได้สุทธิทั้งสิ้นที่พึงเสียภาษีไทย เพื่อความมุ่งประสงค์ในการกำหนดเงินได้สุทธิทั้งสิ้นเช่นว่านั้น ผลขาดทุนซึ่งเกิดขึ้นในประเทศอื่นใด จักไม่นำมาประกอบการพิจารณา

(ข) ในกรณีของผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศอาลี

หากผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศอาลีเป็นเจ้าของรายการของเงินได้ซึ่งเงินรายได้ในประเทศไทย ในการกำหนดภาษีเงินได้ของประเทศอาลี ซึ่งระบุไว้

ในข้อ ๒ ...

ในข้อ ๒ ของอนุสัญญาี้ ประเทศอิสราเอลรวมรายการเงินไค้กิ่งกล่าวไว้ในฐาน เพื่อตั้งบังคับภาษี เว้นไว้แต่ความบัญญัติแห่งอนุสัญญาี้ไ้ระบุไว้เป็นอย่างอื่นโดยชัดแจ้ง

ในกรณีนั้นประเทศอิสราเอลหักภาษีที่จ่ายในประเทศไทยออกจากภาษี ซึ่งไ้คำนวณโดยวิธีกิ่งกล่าวแล้ว แต่จำนวนที่หักจะต้งไม่เกินสัดส่วนของภาษีอิสราเอล ซึ่งรายการเงินไค้กิ่งต้งเสียเมื่อเทียบกับเงินไค้กิ่งอื่น

อย่างไรก็หักไ้มีการหัก ถ้ารายการเงินไค้กิ่งไ้เสียภาษีในอิสราเอล โดยวิธีหัก ๗ ที่จ่ายเบ็ดเสร็จความค่าขอของผู้เสียภาษีภายใต้กฎหมายของอิสราเอล

หมวด ๕

บทบัญญัติพิเศษ

ข้อ ๒๓

การไม่เลือกปฏิบัติ

๑. คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งจักไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญา อีกรัฐหนึ่ง ให้เสียภาษีอากรใด ๆ หรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใด ๆ เกี่ยวกับ การนั้นอันเป็นการนอกเหนือไปจาก หรือเป็นการระหนักกว่าการเก็บภาษีอากร และข้อ กำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคนชาติของอีกรัฐหนึ่งนั้น ถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสีย หรือให้ปฏิบัติตามในพฤติการณ์เดียวกัน

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งซึ่งต้งเสีย ภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น จักไ้ รับผิดชอบอันหรือการหักลดส่วนบุคคลสำหรับภาษีอากร ตาม สถานภาพของบุคคล ซึ่งรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนี้ให้กับผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐของตน

๑. คำว่า "คนชาติ" หมายความว่า

(ก) บุคคลธรรมดาทั้งปวงที่มีสัญชาติของรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่ง

(ข) ...

lll

(ข) นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วน และสมาคมห้างบ่วง ที่ได้สถานภาพ
ดังกล่าวตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง

๓. ภาษีอากรเก็บจากสถานประกอบการถาวร ซึ่งวิสาหกิจของรัฐ
ผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จักไม่เรียกเก็บในอีกรัฐหนึ่งนั้น ที่
อนุเคราะห์น้อยกว่าภาษีอากรที่เรียกเก็บจากวิสาหกิจของอีกรัฐหนึ่งนั้น ที่ประกอบ
กิจกรรมอย่างเดียวกัน

๔. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา
อีกรัฐหนึ่งคนเดียวหรือหลายคนเป็นเจ้าของหรือควบคุมหุ้นทั้งหมดหรือบางส่วน
ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม จักไม่ถูกบังคับในรัฐแรก ให้เสียภาษีอากรใด ๆ
หรือปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใด ๆ เกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจาก
หรือเป็นภาระหนักกว่าภาษีอากรและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งวิสาหกิจอื่นที่
คล้ายคลึงกันของรัฐแรกนั้นถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตาม

๕. ในข้อนี้ คำว่า "ภาษีอากร" หมายถึง ภาษีอากรทุกชนิดและ
ทุกลักษณะ

ข้อ ๒๔

วิธีการเพื่อความตกลงร่วมกัน

๑. ในกรณีที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งพิจารณาเห็นว่า การ
กระทำของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดหรือทั้งสองรัฐ มีผลหรือจะมีผลให้ตนต้องเสียภาษี
อากร โดยไม่เป็นไปตามอนุสัญญานี้ ผู้มีถิ่นอาศัยนั้นเรื่องราวของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ
ของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ใน แม้ว่าจะมีทางแก้ไขตามกฎหมายแห่งชาติของรัฐเหล่า
นั้นอนุเคราะห์ก็ตาม การร้องเรียนจะต้องยื่นภายในสองปีนับแต่วันที่ได้มีการประเมินภาษี
หรือวันที่ได้หักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย แล้วแต่กรณีจะเป็นหลัง

๒. ถ้าข้อคัดค้านนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ว่ามีเหตุผล
สมควรจะถ้าคนไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขที่เหมาะสมได้เอง เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

จัก ...

lll

จักพยายามแก้ไขกรณีนั้น โดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำ
รัฐอีกรัฐหนึ่ง เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนอันไม่เป็นไปตามอนุสัญญา

๓. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจักพยายามแก้ไข
ข้อขัดแย้งหรือข้อสงสัยใด ๆ อันเกิดขึ้นเกี่ยวกับการตีความหรือการไขข้อข้องใจโดยความ
ตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวยังอาจหารือกันเพื่อขจัดการเก็บภาษีซ้อนในบรรดา
กรณีที่มีบัญญัติในอนุสัญญานี้ด้วย

๔. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ อาจติดต่อกัน
โดยตรงเพื่อให้มีความตกลงตามความหมายแห่งวรรคก่อน ๆ

ข้อ ๒๔

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

๑. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจักแลกเปลี่ยน
หรือระเทศันเจ้าเป็นแก่การปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ และตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำ
รัฐผู้เกี่ยวข้องกับภาษีอากรที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้ เพื่อที่ภาษีอากรตามกฎหมาย
ดังกล่าวจะสอดคล้องกับอนุสัญญานี้ ข้อสนเทศใด ๆ ที่ได้แลกเปลี่ยนกัน จักถือว่าเป็น
ความลับและจักไม่เปิดเผยแก่บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ใด ๆ นอกจากผู้เกี่ยวข้องกับการ
ประเมินหรือการเก็บภาษีอากรซึ่งอยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้

๒. ไม่มีกรณีใดที่จักแปลความบทบัญญัติของวรรค ๑ เป็นการตั้ง
ข้อสงสัยถึงบังคับของรัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐหนึ่งให้

(ก) คำเป็นมาตรการด้านบริหารโดยขัดกับกฎหมายหรือวิธี
ปฏิบัติด้านบริหารของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น หรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

(ข) ให้รายละเอียดอันมีอาจจัดหาได้ตามกฎหมายหรือตาม
ทางการบริหารตามปกติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น หรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

(ค) ให้ข้อสนเทศซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ
อุตสาหกรรมพาณิชย์ หรือวิชาชีพ หรือกรรมวิธีการค้า หรือข้อสนเทศซึ่งหาก
เปิดเผยจะเป็นการขัดกับความสงบเรียบร้อยของสาธารณชน

ข้อ ๒๖ ...

11

. ๒๕ .

ข้อ ๒๖

กฎหมายภายในประเทศที่ให้การประคิมคิที่อนุเคราะห์มากกว่า

ถ้ากฎหมายของรัฐทำสัญญาหรือรัฐหนึ่ง ซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันหรือบัญญัติ
ที่ภายหลัง มีข้อบังคับให้สิทธิแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐทำสัญญาหรือรัฐหนึ่ง ใ้รับการปฏิบัติ
ที่อนุเคราะห์มากกว่าที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ ข้อบังคับเช่นว่านี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
ปฏิบัติที่อนุเคราะห์มากกว่า จักไม่มีผลกระทบกระเทือนโดยอนุสัญญานี้

ข้อ ๒๗

เจ้าหน้าที่ทางทูตและกงสุล

ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญานี้จักกระทบกระเทือนต่อเอกสิทธิทางการ
ราชการของเจ้าหน้าที่ทางทูตหรือกงสุล ตามหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศ
หรือความประพฤติแห่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย

หมวด ๖

บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ ๒๘

การไต่เบ้บังคับ

๑. อนุสัญญานี้จักได้รับการสัตยาบัน และจะไ้ทำการแลกเปลี่ยน
สัตยาบันสารกัน ณ กรุงโรม โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
๒. อนุสัญญานี้จักเริ่มใช้บังคับในวันที่มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสาร

และ ...

และบทบัญญัติต่าง ๆ จัดมีผลใช้บังคับในส่วนที่เกี่ยวกับเงินไต่หรือกำไรที่ประเมิน
ในปีภาษี หรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของแต่ละเดือนมกราคม
พ.ศ. ๒๕๒๑

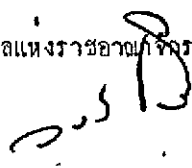
๓. คำร้องเพื่อขอคืนเงิน หรือเครดิตที่เกิดขึ้นตามอนุสัญญาในส่วน
ที่เกี่ยวกับภาษีใด ๆ ซึ่งผู้มีเงินที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐหนึ่งเป็นผู้เสีย จะต้องยื่น
ภายในระยะเวลา ๒ ปี นับจากวันที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ หรือจากวันที่ชำระภาษี
แล้วแต่วันไหนเป็นวันหลัง

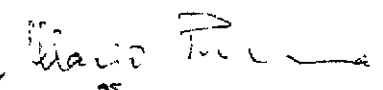
ข้อ ๒๔
การเลิกใช้

อนุสัญญานี้จักคงใช้บังคับจนกว่ารัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งบอกเลิก รัฐผู้ทำ
สัญญารัฐหนึ่งรัฐใดอาจบอกเลิกอนุสัญญานี้โดยวิธีทางการทูต แต่ต้องไม่ก่อนกำหนด
๕ ปี หลังจากที่มีผลใช้บังคับ โดยแจ้งการบอกเลิกอย่างน้อย ๒ เดือน
ก่อนสิ้นปีปฏิทิน ในกรณีเช่นนี้อนุสัญญาเป็นอันเลิกมีผลบังคับในส่วนที่เกี่ยวกับเงินไต่
และผลกำไรอันพึงประเมินในปีภาษี หรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลัง
วันแรกของแต่ละเดือนมกราคมในปีปฏิทินต่อไป ที่ถัดจากปีที่มีการแจ้งการบอกเลิกนั้น

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดย
ถูกต้องเพื่อการนี้ ได้ลงนามในอนุสัญญานี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ กรุงเทป ๑ เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๒๐
เป็นภาษาอังกฤษ อิตาลี และภาษาไทย ทุกฉบับใช้ได้เท่าเทียมกัน เว้นแต่กรณี
ลงลายมือชื่อฉบับภาษาอังกฤษบังคับ

ฝ่ายรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

(วงศ์ พงษ์นิกร)

ฝ่ายรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอิตาลี

(มาริโอ ปิญาเตลลี)
เอกอัครราชทูต

ผู้ประจักษ์ว่าราชการกระทรวงการต่างประเทศ

Handwritten mark

พิธีสาร

ในขณะที่มีการลงนามในอนุสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทย และ
สาธารณรัฐอิตาลี เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและป้องกันการหลีกเลียงรัษฎากร
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้นั้น ผู้ลงนามได้ตกลงกันว่าพันธบัตรที่ออกโดย
จักถือเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของอนุสัญญานี้

เป็นที่เข้าใจกันว่าในข้อ ๑๑ และ ๑๑ คำว่า "กิจการอุตสาหกรรม"
หมายถึง กิจการที่อยู่ในประเภทหนึ่งประเภทใดดังระบุไว้ต่อไปนี้

- (๑) การตัดกรรม การประกอบ และการแปรสภาพ
- (๒) การก่อสร้าง วิศวกรรมโยธา และการต่อเรือ
- (๓) การผลิตกระแสไฟฟ้า พลังน้ำ แก๊ส และการประปา
- (๔) การทำไร่นาสวน การเกษตร การทำไม้ และการประมง และ
- (๕) กิจการอื่นใดที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาที่กิจการนั้น
ตั้งอยู่อาจประกาศให้เป็น "กิจการอุตสาหกรรม" เพื่อความมุ่งประสงค์ของทั้งสอง
ชน

ฝ่ายรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

ฝ่ายรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอิตาลี

(วงศ์ พลนิกร)

(มาริโอ หุนาส)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

เอกอัครราชทูต

ประกาศ

โอนสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐอิตาลี
เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

โดยที่อนุสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐอิตาลี เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ ซึ่งได้ลงนาม ณ กรุงเพา เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติในข้อ ๒๔ วรรค ๒ ว่า อนุสัญญานี้จะเริ่มใช้บังคับในวันที่มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารและบทบัญญัติต่าง ๆ จึงมีผลใช้บังคับในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้หรือกำไรพึงประเมินในปีภาษี หรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นใน หรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคม พุทธศักราช ๒๕๒๓

และโดยที่รัฐบาลของทั้งสองฝ่ายได้แลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกันแล้ว ณ กรุงโรม เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๒๓

ฉะนั้น อนุสัญญานี้จึงเป็นอันใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๒๓ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๒๔ เป็นปีที่ ๒๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลตรี ประมาณ อติเรกสาร

รองนายกรัฐมนตรี

สำนักนายกรัฐมนตรี

(นายประยุทธ นีระพล)

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๓